

РЕШЕНИЕ

№ 4099

гр. ..., 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА**

при участието на секретаря **ИЛИАНА Б. ВАКРИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА** Гражданско дело № 20211110157268 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 49 ЗЗД.

Ищецът ... твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско” на 04.09.2020 г. в е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при него лек автомобил марка „...“, с рег. № Поддържа, че щетите са на стойност 384,44 лв., като в този размер е изплатил застрахователно обезщетение, след което в негова полза е възникнало регресно вземане срещу прекия причинител на вредата. Твърди, че причина за ПТП е попадане на автомобила в необезопасена и несигнализирана неравност (дупка) на пътното платно. Следователно, виновен за настъпването на щетите бил ответникът, чието задължение било да стопанисва, поддържа и ремонтира общинските пътища. Поддържа, че и след покана ответникът не е заплатил дължимата сума, поради което моли съда да осъди последния да му заплати сумата от 399,44 лв., представляваща сбор от изплатеното застрахователно обезщетение и 15 лв. ликвидационни разноски за неговото определяне, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски.

Ответникът ... оспорва исковете, като твърди, че ПТП не е настъпило в причинна връзка с наличието на необезопасена дупка на пътното платно. Поради липсата на съставен протокол за ПТП оспорва описания механизъм на ПТП, като поддържа, че няма данни за точното място и час на реализиране на ПТП. Твърди, че ищецът без основание е платил

застрахователно обезщетение. Оспорва представеното от ищеца искане за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“ от 04.09.2020 г. поради характера му на частен свидетелстващ документ, който не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно съдържащите се в него обстоятелства по реализиране на ПТП. Оспорва снимковия материал, приложен към исковата молба с твърдението, че не е събран по реда на ГПК и би могъл да е от всяко място, където съществува пътна мрежа. Твърди, че са нарушени и ОУ, като излага, че липсва протокол за ПТП от компетентен орган, както и че не е направена проба за алкохол. Въвежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увреденото МПС. Посочва, че има сключен договор с, което дружество се е задължило да извършва дейности по поддържане на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на ... – IV зона. Заявява, че е извършена месечна инспекция, вследствие на която с Констативен протокол за XIV-ти месец от 20.08.2020 г. е установено, че пътното платно не отговаря на изискванията за експлоатация и по тази причина на дружеството изпълнител е наложена санкция. Претендира разноски.

Предявява обратен иск срещу това дружество, който да бъде разгледан от съда в условията на евентуалност – ако съдът уважи иска на ищеца и установи наличие на процесното вземане, да осъди ответника по обратния иск да заплати същата сума в полза на ищеца по този иск. Иска от съда да се произнесе в условията на евентуалност съгласно хипотеза на съпричиняване.

Постъпил е отговор по обратния иск от ..., който оспорва главния предявен иск, като се присъединява към становището на Оспорва изцяло предявения обратен иск. Признава факта, че е страна по Договор № С.....2019 г., сключен между ... като възложител и ... като изпълнител, с предмет поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на ... – IV зона, включваща районите „..... Признават факта, че с Констативен протокол за XIV-ти месец от 20.08.2020 г. е установено наличието на 1 бр./100 м. дупка, без да се посочва конкретното местоположение, като веднага след това дружеството изпълнител е отстранило повредата на пътната настилка, както е видно от Констативен протокол за XV-ти месец от 24.09.2020 г.

Съдът, като прецени събраните по делото релевантни доказателства и взе предвид релевантните доводи на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 49 ЗЗД:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: да е сключен **договор за имуществено застраховане** между ищеца и собственика на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие на **протИ.правно поведение** на ответника (бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общински пътища) да е настъпило **застрахователно събитие**, като в

изпълнение на договорното си задължение ищецът да е **изплатил** на застрахования застрахователно обезщетение в **размер на действителните вреди**. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже възражението си за съпричиняване, както и че е погасил претендираното вземане.

От събраните по делото писмени доказателства, както и от заключението на приетата по делото ССЧЕ, несъмнено се установяват обстоятелствата, че към 04.09.2020 г. между ищеца и собственика на увреденото МПС е съществувало валидно правоотношение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ на лек автомобил марка „...“, с рег. №, покриващо настъпилите щети, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 384,44 лв. за щети от настъпилото на 04.09.2020 г. ПТП.

Спорът между страните в настоящото производство е концентриран относно това дали процесното ПТП е настъпило вследствие попадането на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка на общински път на територията на гр. ... при движение по Направеното в този смисъл от страна на ответника възражение е неоснователно. Обстоятелството, че при ПТП на пътното платно е имало необезопасени и несигнализирани пропаднали шахти, вследствие на които са се образували дупки на пътното платно, като автомобилът е пропаднал именно в тях, се установява от свидетелските показания на свидетеля А. М. Д., взети в съвкупност с искането за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“, опис-заключение за вреди на МПС, протокола за оглед на увреденото МПС със заснемане и експертното заключение на вещото лице по приетата САТЕ. Съдът не споделя становището на ответника за заинтересованост на свидетеля от изхода на спора, тъй като неговата застрахователна претенция вече е била удовлетворена още преди завеждане на делото и изходът от него не би могъл да има каквото и да било значение за интереса на свидетеля. При установения механизъм на ПТП и въз основа на приетото по делото като неоспорено от страните експертно заключение на САТЕ, доказана се явява по преценка на съда и причинната връзка между процесното ПТП и настъпилите за застрахования при ищеца автомобил вреди.

Липсата на съставен протокол за ПТП по реда на *Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информирание между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд* не опровергава извода за настъпване на събитието в причинна връзка с наличието на необезопасени и несигнализирани пропаднали шахти, вследствие на които са се образували дупки на пътното платно, доколкото съгласно чл. 6 от Наредбата вр. чл. 125, т.8 ЗДвП не се посещават от органите на МВР - "Пътна полиция" и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. Доколкото по делото не се установява процесното МПС да не е било в състояние да се придвижи на собствен ход и при

съвкупна преценка на останалия доказателствен материал, следва да се приеме, че процесните вреди са настъпили именно при описания в исковата молба механизъм на ПТП.

Неоснователни са възраженията на ответника, че ищецът е изплатил обезщетение без да са спазени Общите условия на застрахователния договор и конкретно задължението на застрахования да уведоми компетентните органи за настъпилото ПТП. Видно от чл. 50.3 от ОУ застрахованият действително се е задължил при настъпване на застрахователно събитие да регистрира незабавно пред компетентните държавни органи събитието. Съгласно чл. 61 от ОУ обаче при неизпълнението на това задължение застрахователят може да откаже изплащане на обезщетение. От текста на цитираната клауза е ясно, че преценката дали да бъде отказано изплащане на обезщетение е на застрахователя и може да се реализира само в рамките на договорната връзка със застрахования. Следователно третото за застрахователното правоотношение лице, какъвто е ответникът, не разполага с правото да се позовава на тази предвидена единствено в полза на застрахователя възможност.

Неоснователно е възражението на ответника, че не са налице предпоставки за ангажиране на отговорността му. Вредите са в причинна връзка с протИ.правното поведение, което се изразява в бездействие на лица, на които ответникът е възложил работа, а именно - в бездействие при изпълнение на задължения по стопанисването, поддържането и ремонтването на улица, част от общински път, както и в бездействие при изпълнение на задължения по сигнализиране на съществуващи препятствия по улицата. Касае се до улица публична общинска собственост на основание чл. 2 ЗОС вр. § 7, т. 4 от Преходните разпоредби на ЗС вр. чл. 3 ЗОС. Нормата на чл. 167, ал. 1 ЗДвП задължава лицата, които стопанисват пътя да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Според § 1, т. 19 от ДР на ППЗДвП „препятствие на пътя” е нарушаване на целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. Нормата на чл. 52, ал. 1 от цитирания подзаконов нормативен акт предвижда, че пътен знак Г 11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си.

Не на последно място, следва да се посочи, че задълженията на експлоатационните дружества и на ВиК дружествата да поддържат шахтите в изправно състояние не изключват задълженията на общината да сигнализира препятствията на пътя, да организира движението по пътя във връзка с тези препятствия по начин, осигуряващ безопасността му и да полага усилия за отстраняването им в кратки срокове. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя е довело до неизпълнение на задължението по чл. 13 ЗДвП вр. чл. 31 ЗП, поради което и на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП. Без значение за тази отговорност е обстоятелството, че е налице протИ.правно бездействие на лицата, на които е възложена работа от съответното експлоатационно или ВиК дружество, сочещо на причиняване на

увреждането от неколцина, съответно на солидарна отговорност /чл. 53 ЗЗД/.

С оглед възражението на ответника трябва да се изтъкне, че по делото не се ангажират доказателства, които да могат да обосноват извода, че водачът на увредения автомобил е допринесъл за увреждането чрез неспазване на задълженията си по чл. 20, ал. 2 от Закона за движението по пътищата.

От приетата по делото САТЕ се установява, че към момента на настъпване на процесното ПТП за отстраняването на причинените вреди на база средни пазарни цени са били необходими 432,10 лв. (с включени 15 лв. ликвидационни разноси), която сума е по – висока от изплатената от ищеца. Следователно, ищецът има право на суброгация в правата на собственика срещу причинителя на вредата за пълния размер на претендираната сума от 399,44 лв., представляваща изплатеното застрахователно обезщетение заедно с 15 лв. ликвидационни разноси.

Доколкото по делото не се установи да е налице съпричиняване на вредоносния резултат, то предявеният иск се явява изцяло основателен.

По предявения обратен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 82 ЗЗД:

Искът е предявен като евентуален и с оглед формираните правни изводи за основателност на главния иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди се е сбъднало вътрешнопроцесуалното условие за произнасяне по евентуалния иск. В тежест на ищеца по обратния иск е да установи, че е сключен договор, съгласно който ответното дружество се е задължило да извършва на територията на ... - и по-конкретно на посочения пътен участък, дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличните и пътните съоръжения; причинно-следствена връзка между бездействието на ответника по обратния иск /неговите работници и/или служители/ и нанесени твърдените щети по процесния автомобил, размерът на дължимото обезщетение.

По делото няма спор, че мястото, където е настъпило процесното ПТП, се стопанисва от ..., която с Договор № С.....2019 г. е възложила поддържането и текущия ремонт на уличната мрежа в районите „...“ на ... в качеството му на изпълнител. Безспорно между страните по обратния иск е, че към 04.09.2020 г. - датата на процесното ПТП, по отношение на участъка от пътя, на който същото е настъпило, е действал сключеният между страните Договор № С.....2019 г.

Съдът приема, че от събраните в хода на производството писмени доказателства (Констативен протокол за XIV-и месец от 20.08.2020 г. и Протокол за месечна инспекция за XIV-и месец по Договор № С.....2019 г.) към 09.04.2020 г. – датата на процесното ПТП, е установено неизпълнение от страна на ответника по обратния иск на възложените му по силата на гореописания договор задължения за поддържането и текущия ремонт на уличната мрежа на процесния участък от пътя, поради което съгласно Писмо № СОА20-ТД26-9471/06.10.2020 г. на изпълнителя е наложена санкция на основание чл. 11, ал. 1, т.2 вр. чл. 17, ал. 1, т. 1 от договора. Действително, видно от Констативен протокол за XV-ти месец от 24.09.2020 г., дупките и пропаданията на пътя са отстранени и са обозначени в съответната

графа като 0 бр./100 м. Въпреки това, ответникът по обратния иск не представя други доказателства, от които да се установи, че е изпълнил задълженията си по договора и твърдяното отстраняване на дупките и пропаданията на пътя е станало преди 04.09.2020 г. – датата на процесното ПТП.

По делото се установява, че ... е извършила в полза наД абонаментно месечно плащане за XIV-и месец за поддържането и текущия ремонт на процесния участък, с което е изпълнила своите задължения по договора.

Въз основа на анализа на доказателствата, събрани в хода на съдебното дирене, съдът намира, че е налице неизпълнение на задълженията по договора от страна на изпълнителя, като в причинна връзка със същите са настъпили и обезщетенията от застрахователя вреди. Ако участъкът беше поддържан с оглед необходимите стандарти за изпълнение и качество на състоянието на пътя или поне бяха обезопасени и сигнализирани пропадналите шахти, вследствие на които са се образували дупки на пътното платно, то е налице вероятност произшествието и щетите по застрахованото имущество да не бяха настъпили.

С оглед на изложеното съдът приема, че е налице неизпълнение на възложената работа, съставляващо основание за ангажиране на отговорността на изпълнителя.

В допълнение съдът съобразява разпоредбата на чл. 167, ал. 1 ЗДвП, която предвижда, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализируют незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най - кратък срок. В случая се установява, че тази дейност по отношение на процесния участък е била превъзложена на изпълнителя по договора, а именно С оглед това следва да се приеме, че именно на изпълнителя е възложено задължение да стопанисва и поддържа процесния пътен участък, включително да не допуска, съответно своевременно да отстранява препятствия по пътното платно.

В обобщение съдът намира, че в отношенията между страните по обратния иск е установено неизпълнение на възложена работа и изпълнителят отговаря пред възложителя за настъпилите щети.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски по главния иск има ищецът. Ищецът е извършил разноски за заплатена държавна такса (50 лв.), за депозит за разпит на свидетел (30 лв.), за депозит за назначаване на ССче и САТЕ (500 лв.) и за заплатено юрисконсултско възнаграждение (100 лв.) в общ размер на **680 лв.**, които съобразно изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му се присъдят.

Ответникът по главния иск няма право на разноски.

Съобразно изхода на спора по обратния иск и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът по обратния иск има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на **100 лв.**

На основание чл. 77 ГПК ответникът по обратния иск дължи в полза на СРС **сумата**

от 50 лв., представляваща държавна такса върху уважения иск.

Ответникът по обратния иск няма право на разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 49 ЗЗД и чл. 78, ал. 1 от ГПК ..., с адрес: гр. ..., ..., **да заплати на ..., ЕИК ..**, със седалище и адрес на управление: гр. ..., ..., **сумата от 399,44 лв.,** представляваща дължимо регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета, образувана при ищеца под № 210709470/2020 г., във връзка с ПТП, настъпило на 04.09.2020 г. в гр. ..., на бул. „...“, в резултат на протИ.правно поведение (бездействие) на служители на ответника във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общинските пътища, при което МПС марка „...“, с рег. № е попаднало в необезопасени и несигнализирани шахти, вследствие на които са се образували дупки на пътното платно, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 05.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и **сумата от 680 лв.** – разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1, вр. чл. 82 ЗЗД ..., ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ..., район „...“, **да заплати на ..., с адрес: гр. ..., ..., сумата от 399,44 лв.,** ведно със законната лихва от датата на плащане на сумата по обратния иск до окончателното изплащане на вземането, представляваща обезщетение за имуществени вреди от неизпълнение на задължения по Договор № С.....2019 г., довело до ПТП, настъпило на 04.09.2020 г. в гр. ..., на бул. „...“, при което се нанесени щети по застраховано имущество МПС марка „...“, с рег. №, както и **сумата от 100 лв.** – разноски по делото при уважения обратен иск, **ПРИ УСЛОВИЕ**, че ..., изпълни задължението си към ..., ЕИК .., по уважения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. с чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД.

ОСЪЖДА на основание чл. 77 ГПК ..., ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ..., район „...“, **да заплати в полза на Софийски районен съд сумата от 50 лв.** – държавна такса върху уважения обратен иск.

Решението е постановено при участието на ..., ЕИК, като трето лице помагач на страната на

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните и на третото лице помагач.

Съдия при Софийски районен съд: _____